

sin høje Chefs Eksempel ved at omgive sig med en vis fornem Nimbus og tie stille til den; den lader sig nemlig aldeles ikke forsvare. Paa den anden Side er det ogsaa en egen Sag med denne fornemme Tavshed, thi den forudsætter ganske vist, at visse Betingelser ere til Stede, for at den kan virke. For det første, at vedkommende virkelig er stor nok og fornem nok til, at den kan virke, og dernæst ogsaa, at selve Sagen ikke er af en saadan Natur, at selv den største Størhed og Fornemhed ikke kan slaa den ned. Jeg tror nu, at begge disse Egenskaber ikke ere til Stede. Jeg tror, at den ærede Koneilspræsident ikke er stor nok eller fornem nok til at slaa en Sag ned, som kommer frem fra saa mange Sider her i Tinget, naar denne Sag er saa stor og har saa almindelig Interesse for Befolkningen. Og selv om den ærede Minister var endnu lidt større, end han er, tror jeg endda ikke, det vilde lykkes ham at slaa denne Sag ned ved sin fornemme Tavshed. Jeg skal, inden jeg slutter, endnu en Gang, da der ikke derom er fremkommet noget fra den ærede Indenrigsminister, rette en ærbødig Henstilling til ham, om det ikke var muligt f. Eks. efter Samraad med Finansudvalget — den ærede Minister behøver nemlig ikke at gaa til Finansudvalget derom — at forandre noget ved Gods-klassifikationen, saaledes at de Varer, som Landbruget lever af, og som hele Samfundet lever af, og som nu gaar i den allerdyreste Vognklasse, kunde komme ind i en lavere Vognklasse. Jeg synes, at det er ganske meningsløst, at disse Ting ikke ere i den allerlaveste Vognklasse. Man forudsætter naturligvis, at Jærnbånen tjener Penge ved alt, hvad der sendes ogsaa i de laveste Vognklasser, men saa synes jeg dog, at det er ganske unaturligt, at man der opkræver en Ekstraskat af Landbruget, eftersom Jærnbånen sikkert ikke paa nogen Maade har mere Ulejlighed eller Bekostning ved at faa sendt Landbrugsartikler Flæsk, Smør, Æg, Mælk o. s. v., som ere i fjerde Vognladningsklasse, end ved andre Ting. Endelig vil jeg haabe, at den ærede Minister sørger for hurtigst muligt at faa en saadan Absurditet fjernet, som ogsaa kom ind under den forrige Minister, at man regner tunge Landbrugsmaskiner for „lette Varer“ og derved lægger en Skat af 50 pCt. af Frægten paa Landboerne. Det er en saa simpel Fordring, at jeg kun behøver at nævne den, for at den ærede Minister vil sørge for at faa dette Forhold ændret hurtigst muligt.

Svend Høgsbro: Skønt jeg kunde have adskilligt paa Hjerte, skal jeg under de nuværende Omstændigheder nøjes med to Bemærkninger, hvortil der er særlig Anledning. Den ene er et Svar til den ærede Krigsminister med Hensyn til den militære Retsreform. Den ærede Minister spurgte, henvendt til min ærede Medfore-spørger fra tidligere Tid (S. Bøjesen), som igen tog Sagen op forleden Dag, om vi ikke vare enige med ham i, at det var bedst at lade videre Fremme af denne Sag ligge, indtil den civile Retsreformkommission var færdig med sit Arbejde, hvad den kunde ventes at ville blive til Sommer. Jeg tror dertil at kunne svare ikke alene paa egne og vistnok heller ikke alene til-lige paa min Medforespørgers Vegne men i det hele taget som Ordfører for den Dags-orden, der den 11te Januar 1896 enstem-migt blev vedtagen af Folketinget i denne Sag, at vi aldeles ikke ere enige med Mi-nisteren deri. Vi have nu ventet saa længe, at denne Sag skulde blive fremmet, der er saa tidt blevet givet os Løfter om, at nu skulde der blive taget fat, og det har trukket saa længe ud med den civile Retskom-missions Arbejde, at jeg tror at turde sige, at vi ikke ønske nogen som helst Opsæt-telse længere med de forberedende Skridt paa den militære Retsplejes Omraade. Jeg finder det ikke nødvendigt nærmere at komme ind paa dette Spørgsmaal — i hvilken Grad denne Sag i Virkeligheden er for-beredt, hvor længe vi have ventet, og hvor lidt Grund der er til at gøre den afhængig af, at den civile Retskommission bliver færdig, thi derom har jeg udtalt mig til-strækkelig tydeligt ved tidligere Lejlighed. Hvis den højtærede Minister for Eksempel havde læst mine Bemærkninger desangaa-ende i Fjor over for den daværende Mini-ster, vilde kan kende i alt Fald min Stil-ling til dette Spørgsmaal. Jeg skal der for for saa vidt henvise til, hvad jeg tidligere har sagt om den Ting og efter den Maade, hvorpaa den højtærede Minister stillede sit Spørgsmaal, tør jeg maaske gaa ud fra, at Følgen af dette Svar vil blive, at den højtærede Minister saa heller ikke finder Anledning til at lade Sagen vente.

Den anden Bemærkning, jeg ønsker at gøre, er fremkaldt ved det ærede Med-lem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen), der forleden blandt andet klagede over det Underskud, som den østjællandske Jærnbane voldte, og som Statskassen ifølge Løven om dens Anlæg maa bære. Det er ganske vist, det har f. Eks. for